

Readings and Prayers for the Feast of St Barnabas the Apostle.

<p>Collect Bountiful God, giver of all gifts, who poured your Spirit upon your servant Barnabas and gave him grace to encourage others: help us, by his example, to be generous in our judgements and unselfish in our service; through Jesus Christ your Son our Lord, who is alive and reigns with you, in the unity of the Holy Spirit, one God, now and for ever.</p>	<p>دعا ی شروع مراسم مقدس خداوند بخشنده، بخشنده همه هدایا، که روح را بر بنده تو برنابا نازل کرد و به او لطف کرد تا دیگران را تشویق کند: با مثال او به ما کمک کنید. در قضاوت هایمان سخاوتمند باشیم و در خدمت ما خودخواه نیستیم. از طریق پسر شما عیسی مسیح خداوند ما، که زنده است و با تو پادشاهی میکند و در وحدت روح القدس، خدای واحد اکنون و برای همیشه.</p>
<p>Job 29. 11-16 When the ear heard, it commended me, and when the eye saw, it approved; because I delivered the poor who cried, and the orphan who had no helper. The blessing of the wretched came upon me, and I caused the widow's heart to sing for joy. I put on righteousness, and it clothed me; my justice was like a robe and a turban. I was eyes to the blind, and feet to the lame. I was a father to the needy, and I championed the cause of the stranger.</p>	<p>کتاب ایوب ۲۹: ۱۱-۱۶ هر که مرا می‌دید و حرفهایم را می‌شنید از من تعریف و تمجید می‌کرد؛ زیرا من به داد فقرا می‌رسیدم و یتیمانی را که یاریاور نداشتند کمک می‌کردم. کسانی را که دم مرگ بودند یاری می‌دادم و ایشان برایم دعای خیر می‌کردند و کاری می‌کردم که دل بیوه زنان شاد شود. هر کاری که انجام می‌دادم از روی عدل و انصاف بود؛ برای کورها چشم و برای شلها پا بودم؛ برای فقرا پدر بودم و از حق غریبه‌ها دفاع می‌کردم.</p>
<p>Psalms 112 Alleluia! Happy are they who fear the Lord and have great delight in his commandments! Their descendants will be mighty in the land; the generation of the upright will be blessed. Wealth and riches will be in their house, and their righteousness will last for ever. Light shines in the darkness for the upright; the righteous are merciful and full of compassion. It is good for them to be generous in lending and to manage their affairs with justice. For they will never be shaken; the righteous will be kept in everlasting remembrance. They have given freely to the poor, and their righteousness stands fast for ever; they will hold up their head with honour.</p>	<p>مزامیر ۱۱۲ خداوند را سپاس باد! خوشبخت کسی که از خداوند می‌ترسد و احکام او را با رغبت انجام می‌دهد. فرزندان شخص درستکار در دنیا نیرومند خواهند شد و نسل او برکت خواهند یافت. خانواده‌اش صاحب مال و ثروت خواهد شد و خوبیهای او هرگز از یاد نخواهد رفت. برای کسی که درستکار و بخشنده، مهربان و نیکوکار است، حتی در تاریکی شب نیز نور طلوع می‌کند. خوشبخت است کسی که دلسوز و قرض دهنده باشد و در کسب و کارش با انصاف باشد. او در زندگی پیوسته ثابت قدم و پایدار خواهد بود و نام نیکش همیشه در یادها باقی خواهد ماند. او از شنیدن خبر بد نمی‌ترسد، زیرا ایمان او قوی است و بر خداوند توکل دارد. او نگران نمی‌شود و نمی‌ترسد زیرا مطمئن است که شکست دشمنانش را خواهد دید. با سخاوتمندی به فقیران می‌بخشد؛ اثرات نیکوکاری او تا ابد باقی می‌ماند و همیشه نزد مردم سربلند و محترم می‌باشد. بدکاران این را می‌بینند و خشمگین می‌شوند؛ دندانهای خود را بهم می‌فشارند و همراه آرزوهایشان از بین می‌روند.</p>
<p>Acts 11. 19-30 Those who were scattered because of the persecution that took place over Stephen travelled as far as Phoenicia, Cyprus, and Antioch, and they spoke the word to no one except Jews. But among them were some men of Cyprus and Cyrene who, on coming to Antioch, spoke to the Hellenists also, proclaiming the Lord Jesus. The hand of the Lord was with them, and a great number became believers and turned to the Lord. News of this came to the ears of the church in Jerusalem, and they sent Barnabas to Antioch.</p>	<p>اعمال رسولان ۱۱: ۱۹: ۳۰ وقتی پس از قتل استیفان، شکنجه و آزار ایمانداران اورشلیم شروع شد، آنانی که از اورشلیم فرار کرده بودند، تا فینیقیه و قبرس و انطاکیه پیش رفتند و پیغام انجیل را فقط به یهودیان رساندند. ولی چند نفر از ایمانداران اهل قبرس و قیروان وقتی به انطاکیه رسیدند، با یونانی‌ها نیز درباره عیسیای خداوند سخن گفتند. خداوند کوشش این چند نفر را به ثمر رساند، بطوری که بسیاری از این غیریهودیان ایمان آوردند و بسوی خداوند بازگشت کردند. وقتی این خبر به گوش ایمانداران کلیسای اورشلیم رسید، برنابا را که اهل قبرس بود، به انطاکیه فرستادند تا به این نوایمانان کمک کند.</p>

<p>When he came and saw the grace of God, he rejoiced, and he exhorted them all to remain faithful to the Lord with steadfast devotion; for he was a good man, full of the Holy Spirit and of faith.</p> <p>And a great many people were brought to the Lord. Then Barnabas went to Tarsus to look for Saul, and when he had found him, he brought him to Antioch. So it was that for an entire year they met with the church and taught a great many people, and it was in Antioch that the disciples were first called 'Christians'. At that time prophets came down from Jerusalem to Antioch. One of them named Agabus stood up and predicted by the Spirit that there would be a severe famine over all the world; and this took place during the reign of Claudius. The disciples determined that according to their ability, each would send relief to the believers living in Judea; this they did, sending it to the elders by Barnabas and Saul.</p>	<p>وقتی برنابا به آنجا رسید و دید که خدا چه کارهای شگفت‌آوری انجام می‌دهد، بسیار شاد شد و ایمانداران را تشویق کرد که به هر قیمتی که شده، از خداوند دور نشوند.</p> <p>برنابا شخصی مهربان و پر از روح‌القدس بود و ایمانی قوی داشت. در نتیجه، مردم دسته‌دسته به خداوند ایمان می‌آوردند.</p> <p>برنابا به طرسوس رفت تا پولس را بیابد. وقتی او را پیدا کرد به انطاکیه آورد و هر دو یک سال در انطاکیه ماندند و عده زیادی از نوایمانان را تعلیم دادند. در انطاکیه بود که برای نخستین بار پیروان عیسی مسیح را "مسیحی" لقب دادند.</p> <p>در این هنگام، چند نبی از اورشلیم به انطاکیه آمدند. یکی از آنان که نامش آگابوس بود، در یک مجلس عبادتی برخاست و با الهام روح خدا پیشگویی کرد که بزودی سرزمین اسرائیل دچار قحطی سختی خواهد شد. این قحطی در زمان فرمانروایی "کلودیوس" قیصر عارض شد.</p> <p>پس، مسیحیان آنجا تصمیم گرفتند هرکس در حد توانایی خود، هدیه‌ای بدهد تا برای مسیحیان یهودیه بفرستند.</p> <p>این کار را کردند و هدایای خود را بدست برنابا و پولس سپردند تا نزد کشیشان کلیسای اورشلیم ببرند.</p>
<p>John 15. 12-17</p> <p>Jesus said to his disciples: "This is my commandment, that you love one another as I have loved you. No one has greater love than this, to lay down one's life for one's friends. You are my friends if you do what I command you. I do not call you servants any longer, because the servant does not know what the master is doing; but I have called you friends, because I have made known to you everything that I have heard from my Father. You did not choose me but I chose you. And I appointed you to go and bear fruit, fruit that will last, so that the Father will give you whatever you ask him in my name. I am giving you these commands so that you may love one another."</p>	<p>انجیل یوحنا ۱۵: ۱۲-۱۷</p> <p>از شما می‌خواهم که به همان اندازه که من شما را دوست می‌دارم، شما نیز یکدیگر را دوست بدارید. بزرگترین محبتی که شخص می‌تواند در حق دوستانش بکند، این است که جان خود را در راه ایشان فدا سازد. محبت را باید اینچنین سنجید. و شما دوستان منید اگر آنچه می‌گویم اطاعت کنید. دیگر شما را "بنده" نمی‌خوانم، چون معمولاً بنده مورد اعتماد اربابش نیست. من شما را "دوستان خود" می‌خوانم، به این دلیل که به شما اعتماد کرده، هر چه پدرم به من گفته است، همه را به شما گفته‌ام.</p> <p>"شما مرا برنگزیدید، من شما را برگزیدم و شما را فرستادم که بروید و دائم میوه‌های خوب بیاورید تا هر چه می‌خواهید، با بردن نام من، از پدرم خدا بگیرید.</p> <p>از شما می‌خواهم که یکدیگر را دوست بدارید،</p>
<p>Post Communion</p> <p>Almighty God, who on the day of Pentecost sent your Holy Spirit to the apostles with the wind from heaven and in tongues of flame, filling them with joy and boldness to preach the gospel: by the power of the same Spirit strengthen us to witness to your truth and to draw everyone to the fire of your love; through Jesus Christ our Lord. Amen.</p>	<p>دعای پس از عشاء ربانی</p> <p>خداوند قادر و متعال، که در روز پنتیکاست روح‌القدس را بر ایماندارانت نازل ساختی همراه با بادی از آسمان و زبانه‌هایی از آتش آن‌ها را با عشق و شجاعت پر ساختی تا انجیل را موعظه کنند توسط قدرت همان روح ما را مستحکم ساز تا شاهی بر حقیقت تو باشیم و تمام افراد را به آتش عشقت جذب کند بواسطه خداوندمان عیسی مسیح. آمین</p>

First Reading Job 29. 11-16

A reading from the book of Job.

When the ear heard, it commended me, and when the eye saw, it approved; because I delivered the poor who cried, and the orphan who had no helper. The blessing of the wretched came upon me, and I caused the widow's heart to sing for joy. I put on righteousness, and it clothed me; my justice was like a robe and a turban. I was eyes to the blind, and feet to the lame. I was a father to the needy, and I championed the cause of the stranger.

هر که مرا می‌دید و حرفهایم را می‌شنید از من تعریف و تمجید می‌کرد؛ زیرا من به داد فقرا می‌رسیدم و یتیمانی را که یار و یاور نداشتند کمک می‌کردم. کسانی را که دم مرگ بودند یاری می‌دادم و ایشان برایم دعای خیر می‌کردند و کاری می‌کردم که دل بیوه زنان شاد شود.

هر کاری که انجام می‌دادم از روی عدل و انصاف بود؛ برای کورها چشم و برای شلها پا بودم؛ برای فقرا پدر بودم و از حق غریبه‌ها دفاع می‌کردم.

This is the word of the Lord.

Second Reading: Acts 11. 19-30

A reading from the Acts of the Apostles.

Those who were scattered because of the persecution that took place over Stephen travelled as far as Phoenicia, Cyprus, and Antioch, and they spoke the word to no one except Jews. But among them were some men of Cyprus and Cyrene who, on coming to Antioch, spoke to the Hellenists also, proclaiming the Lord Jesus.

The hand of the Lord was with them,

and a great number became believers and turned to the Lord.

News of this came to the ears of the church in Jerusalem, and they sent Barnabas to Antioch. When he came and saw the grace of God, he rejoiced, and he exhorted them all to remain faithful to the Lord with steadfast devotion; for he was a good man, full of the Holy Spirit and of faith. And a great many people were brought to the Lord.

Then Barnabas went to Tarsus to look for Saul, and when he had found him, he brought him to Antioch. So it was that for an entire year they met with the church and taught a great many people, and it was in Antioch that the disciples were first called 'Christians'.

At that time prophets came down from Jerusalem to Antioch.

One of them named Agabus stood up and predicted by the Spirit that there would be a severe famine over all the world; and this took place during the reign of Claudius.

The disciples determined that according to their ability, each would send relief to the believers living in Judea; this they did, sending it to the elders by Barnabas and Saul.

This is the word of the Lord.